

TÌNH YÊU THIÊN CHÚA MÃI MÃI THIÊN THU

... Cuộc hoán cải của tôi bắt đầu từ năm 1996 và tôi được Rửa Tội gia nhập Giáo Hội Công Giáo vào tháng 4 năm 1998. Trước thời điểm hồng phúc này tôi trải qua mấy cuộc tình "lãng-nhăng" không đi tới đâu. Cuối cùng chúng dồn tôi vào chân tường. Vào một buổi sáng đẹp trời, tôi xách ba-lô bỏ lên xe rồi trực chỉ miền Nam nước Pháp! Tôi đi mà không biết mình đi đâu ngoại trừ ý nghĩ cần phải thoát ra khỏi ngõ cụt!

Tôi xuất thân từ một gia đình không tin tưởng gì ráo trọi và ghét cay ghét đắng các Linh Mục cùng Tu Sĩ. Tôi gần như mù tịt vấn đề tôn giáo. Trong môi trường nghề nghiệp tôi sống giữa bầu khí hoàn toàn chính trị và vật chất.

Chán ngấy với thực tại ê-chề rỗng-tuếch, tôi tự nhủ mình phải làm một cái gì đó để thay đổi cuộc sống. Thế là vào một buổi sáng, vài ngày trước lễ quốc khánh 14-7, tôi lái xe trực chỉ rặng núi Alps. Đến chân rặng Hautes-Alpes tôi dừng xe, đeo ba-lô và bắt đầu leo núi.

Tôi leo ròng rã 3 tiếng đồng hồ với ý tưởng duy nhất ám ảnh trong đầu:

- Cần phải tìm ra giải pháp cho các vấn đề của mình!

Đang đi tôi bỗng như bị một luồng chớp xuyên qua. Lúc ấy chỉ có mình tôi trên núi. Rồi tôi nghe một giọng, nói rõ ràng với tôi:

- **Paul à, Ta yêu con!**

Tôi thật sự ngỡ ngàng như người bơi lội giữa hai dòng nước. Một đàn ông, tôi đang chiêm ngấm vẻ đẹp thiên nhiên tuyệt vời trước mắt và hoàn toàn không nghĩ gì đến nội tâm. Đàn ông khác tôi tự nhủ:

- Nhà người bị điên rồi! Đâu có ai nói gì với người! Đó chỉ là hiện tượng thuần túy tâm lý!

Thế nhưng cùng lúc tôi cảm thấy tâm hồn tràn ngập hạnh phúc.

Vai mang ba-lô tôi quay xuống đồng bằng. Không do dự, tôi lái xe trực chỉ thủ đô Paris với dụng ý tìm hiểu về màu nhiệm tiếng nói tôi vừa nghe trên núi: "Paul à, Ta yêu con!" Tiếng nói theo tôi suốt con đường trở về.

Về đến nhà tôi gọi điện thoại ngay cho Anne, cô bạn gái tín hữu Công Giáo. Chúng tôi từng làm việc chung trong vòng 4 năm. Nhưng từ 5 năm qua chúng tôi không thấy mặt nhau. Ngày còn gặp nhau, khi dùng điểm tâm Anne thường nói với tôi về THIÊN CHÚA. Tôi chế nhạo nàng là "kẻ mê đạo"!

Nhận điện thoại nàng vui vẻ hẹn gặp tôi vào sáng hôm sau nơi quán ăn ở đại lộ Clichy mang tên "Quán Cha Sở".

Thật là định mệnh trời tru! Tôi vốn không ưa các Linh Mục giờ đây phải đến nơi hẹn mang nhãn hiệu Công Giáo và chắc chắn có sự hiện diện của mấy ông Cha Sở đáng ghét! Nhưng tôi không thể làm khác. Bởi lẽ tôi muốn tìm hiểu về tiếng nói nhiệm màu: "Paul à, Ta yêu con!"

Anne làm việc nơi quán ăn với tư cách nhân viên thiện nguyện. Nàng nhanh nhẹn vui vẻ và tháo vát. Tôi đến nhằm lúc nàng bận bịu phục vụ thực khách vì thế nàng bảo tôi cứ tự nhiên dùng bữa. Khi rảnh nàng sẽ đến ngay và chúng tôi có thể bàn chuyện. Tôi ngồi ăn được 5 phút thì xuất hiện vị Linh Mục. Tôi đau đớn nhủ thầm:

- Thôi rồi! Không tránh đâu cho khỏi!

Cha kéo ghế ngồi đối diện tôi. Cha là Linh Mục thường trực nơi quán ăn vào ngày hôm ấy. Chúng tôi trao đổi cách cởi mở và thân tình trong vòng 2 tiếng đồng hồ. Mọi đám mây đen-tối u-uẩn trong tâm hồn tôi dần dần tan biến nhường chỗ cho ánh sáng chói chang. Buổi nói chuyện diễn tiến tốt đẹp đến độ khi kết thúc tôi thưa với vị Linh Mục:

- Xin Cha rửa tội ngay cho con!

Ngài vui vẻ trả lời:

- Nếu không có gì gấp, mời bạn đến gặp tôi vào tháng 10!

Tôi háng hái nói một hơi:

- Cha biết không? Bây giờ là tháng 7! Từ nay cho đến tháng 10 biết đâu con đổi hướng xin theo hồi giáo, do thái giáo hay một giáo phái nào khác thì sao?

Vẫn không nao núng vị Linh Mục trả lời:

- Nếu bạn không đến gặp tôi vào tháng 10 thì có nghĩa là điểm hẹn chưa tới!

Câu nói khôn ngoan chín chắn của vị Linh Mục Công Giáo như liều thuốc thần chữa tôi khỏi hẳn chứng bệnh bài-giáo-sĩ vốn ghét cay ghét đắng các Linh Mục! Tôi đang đối diện với người của Giáo Hội Hoàn Vũ và của THIÊN CHÚA. Thay vì lợi dụng tình thế thuận lợi để câu mồi, ngài ung dung trả tôi lại với trách nhiệm cá nhân và với ý thức tự do của tôi.

Ước muốn theo Đạo Công Giáo khởi hành từ đó. Nhưng thật ra nó mở màn trên rặng núi Hautes-Alpes khi tôi nghe tiếng nói rõ ràng:

- Paul à, Ta yêu con!

Tháng 10 năm 1996 tôi ghi tên theo học khóa giáo lý dành cho tân tông. Khóa học kéo dài 2 năm. Anne trở thành người đỡ đầu khi tôi lãnh bí tích Rửa Tội. Sau khi trở thành tín hữu Công Giáo tôi trải qua những ngày tháng tuyệt vời. Tôi cố gắng phục vụ giáo xứ để bày tỏ lòng tri ân THIÊN CHÚA, Đấng ban cho tôi hồng ân trọng đại làm con Ngài trong Giáo Hội công-giáo duy-nhất thánh-thiện và tông-truyền.

Trở thành tín hữu Công Giáo cũng thay đổi hẳn lối cư xử của tôi nơi chỗ làm. Dưới quyền điều khiển của tôi có đến 100 người. Tôi đối xử hòa nhã khiêm tốn và lắng nghe người khác trình bày các vấn đề cùng các khó khăn. Tôi giúp nhiều người có cơ may thăng tiến đời sống xã hội hoặc phát triển đức tin tôn giáo.

Niềm hạnh phúc cuối cùng của tôi là gặp một phụ nữ Công Giáo sống đạo chân thành. Chúng tôi yêu nhau và đi đến chỗ đính hôn.

Chúng tôi sống những ngày chuẩn bị tiến tới hôn nhân dưới ánh sáng của Tin Mừng và dưới cái nhìn yêu thương của THIÊN CHÚA.

... Tình thương Chúa, đời đời con ca tụng, qua muôn ngàn thế hệ miệng con rao giảng lòng thành tín của Ngài. Vâng, con nói: "Tình thương ấy được xây dựng tới thiên thu, lòng thành tín Chúa được thiết lập trên trời".. Lạy Chúa, thiên đình xưng tụng những kỳ công của Chúa, cộng đoàn chư thánh ca ngợi lòng thành tín của Ngài. Trên cõi trời cao, nào có ai sánh tày THIÊN CHÚA? Trong hàng thần thánh, hỏi có ai giống Chúa được chăng? THIÊN CHÚA oai phong giữa triều thần thánh, vô cùng lắm liệt trên hết cả quân thần (Thánh vịnh 89,2-8).

("Il a changé ma vie! Dieu je L'ai rencontré", Tome II, Éditions de l'Emmanuel, 2001, trang 57-65)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt